

KINGOBÓLKURIN Í TJØRNUVÍK SAVNAÐI ENN EINAFERÐ NÓGV Í DANMARK:

Sangere rejste glade hjem

Koret fra Tjørnuvík indledte turen til Danmark her i Ølsted Kirke palmesøndag. Her ses koret under det kirkeskib, koret og Tjørnuvík Kirke gav Ølsted Kirke i 2011. Venskab med folk i Ølsted har medvirket til, at koret over 12 år nu fem gange har besøgt Danmark

AF JENS KRISTENSEN

FOTO: ULRİK SAMSØE FIGEN

Det er helt utroligt.

– Tusind tak, det var en sådan en dejlig oplevelse at høre jer synge.

Sådan lød det i Danmark i påsken i forbindelse med, at Kingokoret (Kingobólkurin) fra Tjørnuvík for femte gang siden 2003 sang under påske-gudstjenester i Danmark.

Denne gang sang koret i kirker i Ølsted (nær Aarhus), Aulum, Svankjær, Staby og Løgumkloster. Og mange mennesker kom til for at høre den færøske Kingosang, som har en mere end 300 år lang historie bag sig, og som nu kun ganske få på Færøerne stadig synger.

– Tak til Kingokoret for denne smukke oplevelse I gav os med jeres sang. I har været med til at gøre denne gudstjeneste til en til en rigtig god oplevelse, sagde sognepræst Kaj Mogensen til koret efter sangen i Svankjær Kirke langfredag.

12 af korets sangere deltog i turen

til Danmark.

Vi rejste glade hjem. Folk, der hørte os, gav udtryk for, at de fik en god oplevelse ved at høre vores sang, siger Jens Jensen, Tjørnuvík.

Kingokoret fra Tjørnuvík er det eneste kor på Færøerne, der holder fast i den færøske Kingosang. Frem til sin død i 1957 holdt degn Davur Emil Magnussen, Tjørnuvík, traditionen ved lige. Det var efterkommere efter ham, der midt i 90'erne valgte at holde liv i den Kingosang. David Emil Magnussen bevarede i Tjørnuvík. De fleste i koret er af hans slægt.

– Vi tog ikke Kingosangen op for at gøre den moderne igen. Det kan vi ikke. Vi tog den op fordi, der ikke er nogen grund til at smide det, vi oplever som et klenodige, ud, siger Jens Jensen.

Koret bliver stadig budt til at synge i kirker på Færøerne.

Men alt har sin tid. Den færøske Kingosang også sin.

– Vi har en fantastisk forsanger, Steinbjørn Magnussen, som er meget god til at synge for. Ham får vi ikke bedre. Vi har også et par

yngre mennesker med i koret. Men unge mennesker har ikke tid til sådan noget som Kingosang nu om dage, siger Asbjørn Djurhuus, Tjørnuvík.

Kingokoret fra Tjørnuvík sang første gang i Danmark i 2003. Korets medlemmer troede, det var den ene gang. Men det er altså blev til hver tredje påske siden. Og hver gang blev sidste gang - og så kom koret alligevel af sted igen. Det er nemt at skaffe engagementer. Rygtet om koret har spredt sig mellem kirker. Og så har folk hørt koret i Danmark og i Tjørnuvík, og det har givet lyst til at engagere det. Det sidste skete også i påsken, hvor det blev lagt flere tråde frem til et eventuelt nyt besøg i Danmark om tre år.

– Jeg har det som om, at denne påskes besøg i Danmark blev korets sidste. Jeg ved ikke hvorfor. På den anden side skal man aldrig sige aldrig, siger Asbjørn Djurhuus.

Det sagde de om sangen

– Det var en stor, stor oplevelse at høre Kingokoret. Kingosangen er meget fremmedartet. Den viser en

sangtone, vi har glemt. Det er fantastisk at tænke på, at det var noget lignede, vores forfædre i Danmark sang engang.

Organist Kirsten Madsen, Svankjær Kirke

– Kingosangen gør et fantastisk indtryk. Den har en ægthed i sig. Og den er udtryk for en tradition, som var ved at forsvinde.

Præst Niels Henrik Arendt, Staby Kirke

– Kingosangen har en ro over sig. Det er som om, tiden forsvinder, når koret synger. Det gør et kæmpe indtryk.

Præst Sten Haarløv, Løgumkloster Kirke

– Kingosangen har en styrke og en åndelighed, som berører en dybt uden at blive befamlende.

Præst Ronald Risvig, Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

Om Kingosang

Den færøske Kingosang er opkaldt efter den salmebog med egne og andres salmer, præsten og salmedigteren Thomas Kingo udgav i 1699.

Danske præster bragte Kingo-

bogen med til Færøerne, hvor den hurtigt blev almindelig i kirker og hjem. Præsten, degnen eller manden i huset sang for. Kingobogen blev brugt på Færøerne til et stykke op i 1900-tallet.

Kingobogens salmer fik forskellige melodier fra bygd til bygd. Melodierne bevægede sig fra mund til mund og fra slægt til slægt og forandrede sig undervejs.

Betegnelserne »Kingosang« eller »Kingotoner« dækker bredt gamle dages salmesang i kirken, under husandagt eller vers med en funktion i forbindelse med fiskeri, høst, bryllup, begravelse og andre af dagligdagens begivenheder.

Omkring 1900 begyndte Kingosangens retræte på Færøerne. I Tjørnuvík stod degn Davur Emil Magnussen fast på Kingo-traditionen frem til sin død i 1957. Efterkommere af ham tog Tjørnuvíks Kingosang op midt i 90'erne. De fleste i koret er af Davur Emil Magnussens slægt.